

af finansielle tjenesteydelser til forbrugere og af lov om betalingstjenester. Bestemmelsen opregner i 1. og 2. pkt. de oplysningskrav i forbrugeraftaleloven, som i denne situation fortsat skal opfyldes. Endvidere følger det af 3. pkt., at kravene til forudgående information, der følger af betalingstjenesteloven – lovforslagets §§ 43, 44, 47 og 48 – også vil finde anvendelse på sådanne ydelser.

For en gennemgang af indholdet af de oplysningskrav i forbrugeraftaleloven, som fortsat skal finde anvendelse, når ydelsen samtidig er omfattet af lov om betalingstjenester, henvises til bemærkningerne ovenfor til forslaget § 44, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse til § 9, stk. 3, i lov om visse forbrugeraftaler skal i øvrigt ses i sammenhæng med forslaget til § 44, stk. 3, og § 48, stk. 2.

Begrebet betalingstjenester er defineret nærmere i bilag 1 til lovforslaget. Som eksempel på en betalings-tjeneste kan bl.a. nævnes overførsler fra en betalingskonto til en anden betalingskonto, betalingstransaktioner med betalingskort, direkte debiteringer, for eksempel betalingservice, pengeoverførselsvirksomhed og visse mobilbetalinger.

Den foreslåede bestemmelse omfatter de tilfælde, hvor der ved fjernsalg indgås en aftale med en forbruger om enten en enkeltstående betalingstransaktion, for eksempel en aftale om en pengeoverførsel fra Danmark til Spanien, eller en rammefortale om anvendelse af et betalingskort eller netbank. Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 3, har derimod ikke betydning, når der indgås en fjernsalgsaftale med en forbruger om køb af en tjenesteydelse, der ikke er en betalingstjeneste, uanset at der sker betaling med for eksempel et betalingskort. Hvor der indgås aftale om for eksempel køb af en vare ved fjernsalg, finder forbrugeraftalelovens regler om oplysningspligt ved fjernsalg anvendelse på forholdet mellem forbrugeren og den erhvervsdrivende, mens lov om betalingstjenester finder anvendelse på forholdet mellem betaler og betalers tjenesteyder, for eksempel betalers pengeinstitut.

Vurderingen af, om der er tale om en fjernsalgsaftale om en finansiell tjenesteydelse afgøres efter forbrugeraftaleloven. Det bemærkes i den forbindelse, at en aftale om fjernsalg, der samtidig er omfattet af lov om betalingstjenester, altid vil være en aftale om en finansiell tjenesteydelse, jf. § 5 i forbrugeraftaleloven. Retsvirkningerne af manglende opfyldelse af oplysningspligten i henhold til bestemmelser, der er angivet i 1. og 2. pkt., følger af forbrugeraftaleloven, der endvidere indeholder nærmere regulering af fortrydelsesretten, herunder fortrydelsesfristen og dens beregning

samt fremgangsmåden ved brug af fortrydelsesretten, og retsvirkningerne af at bruge fortrydelsesretten.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 44, stk. 3, og § 48, stk. 2.

Til § 113

Direktivets artikel 91 foreskriver enkelte ændringer til det såkaldte 3. hvidvaskdirektiv (2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme). Der er tale om ændringer til artikel 3, nr. 2, litra a, artikel 15, stk. 1 og 2, og artikel 36, stk. 1.

Virksomheder og personer, der udøver virksomhed omfattet af lov om betalingstjenester, bliver omfattet af hvidvaskloven, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 12, med Finanstilsynet som tilsynsmyndighed

Betalings-tjenesten »pengeoverførselsvirksomhed« har hidtil været omfattet af hvidvaskloven, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 11, men vil fremover henhøre under hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 12. Ændringen indebærer, at tilsynet med pengeoverførselsvirksomheder overgår fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til Finanstilsynet.

Med kravet om tilladelse til at drive erhvervs-mæssig pengeoverførselsvirksomhed i henhold til lovforslaget om betalingstjenester sættes fokus ikke alene på velkendt pengeoverførselsvirksomhed ved anvendelse af traditionelle finansielle systemer, men også på såkaldte »alternativ pengeoverførselsvirksomhed (»alternativ remittance«), der er behandlet i Financial Action Task Force's (FATF) Special Recommendation (SR) VI, og som Danmark har forpligtet sig til at efterkomme.

Virksomheder og personer, der erhvervs-mæssigt udøver virksomhed med valutaveksling, er som hidtil omfattet af hvidvaskloven og underlagt tilsyn af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Den ændrede formulering af lovens § 1, stk. 1, nr. 11, skyldes alene, at pengeoverførselsvirksomhed udgår af § 1, stk. 1, nr. 11, som beskrevet foran.

Med forannævnte ændringer gennemføres direktivets (2007/64/EF) om betalingstjenester artikel 91. Ændringerne til hvidvaskdirektivets artikel 15, stk. 1 og 2, og artikel 36 indebærer ikke krav om yderligere ændringer i hvidvaskloven.

Til § 114

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning kan sættes i kraft for disse landsdele med de afgivelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.